

עמ"ת 10238/06/21 - עומר אבו אסחק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 10238-06-21 (עציר)

בפני כבוד השופטת מרים אילני
עורר עומר אבו אסחק (עציר)
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט **ב' אלעזר**) מיום 3.6.2021 במ"ת 57039-05-21 בגדרה הורה על מעצרו של העורר עד לקבלת תסקיר.

1. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרעות וניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. בית משפט קמא קבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר וכי העבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מעצר של מסוכנות המתעצמת נוכח העובדה שמדובר באירוע המוני בו השתתף המשיב תוך פגיעה וונדליזם ברכוש הציבור ובכוחות המשטרה כמתואר בכתב האישום. עם זאת בית המשפט סבר כי נוכח העובדה שהמשיב ללא עבר פלילי יש לבחון את המסוכנות והאם ניתן לאיינה באמצעות חלופת מעצר, לאחר קבלת תסקיר מאת שירות המבחן שיוגש עד ליום 4.7.2021.

2. העורר טוען כי טעה בית המשפט בכך שקבע שקיימות ראיות לכאורה ולא קבע לכל הפחות שיש כרסום בראיות. לכן לטענתו לא היה מקום להורות על הגשת תסקיר בעניינו.

3. דין הערר להידחות.

4. הערר מכון כנגד החלטת ביניים לפני שהסתיים ההליך בבקשה למעצר עד תום ההליכים. ל"ערר ביניים" שכזה יידרש בית המשפט רק בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, למשל כאשר נפלה טעות ברורה בהחלטה הנוגעת לקיומן של ראיות לכאורה או לעילת המעצר או כאשר מתעורר חשש ממשי לכך שהמעצר אינו חוקי (בש"פ 460/19 **דינקו נ' מדינת ישראל**, פסקה 3 והאסמכתאות שם (20.1.2021); בש"פ 2383/19 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 5 (8.4.2019); בש"פ 5860/18 **קרימסקי נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 והאסמכתאות שם (19.8.2018)).

5. אינני סבורה כי במקרה דנן מתקיימות נסיבות המצדיקות דיון בערר קודם לסיום הדיון בבקשה לאחר קבלת

התסקיר.

6. לטענת העורר הוא נקלע לזירת האירוע באופן מקרי ולא השתתף בהתפרעות. העורר טוען כי התשתית הראייתית שעליה נסמכת המשיבה מבוססת בעיקר על זיהוי של השוטר אבו חמד שטוען כי ירה כדור ספוג לעבר קבוצת מידי אבנים וזיהה שהכדור פגע באחד המתפרעים ולאחר מכן איבד קשר עין. כן מבוססת התשתית הראייתית על זיהוי של שוטר נוסף בשם זאודו שטוען שזיהה את קבוצת המתפרעים מיד לאחר הירי ורץ מיד לכיוון המתפרעים ושמר על קשר רציף מרגע הפגיעה ועד כניסת המתפרעים לשטח הבית שבו נמצא המשיב כאשר על גבו סימן של כדור ספוג. לטענת העורר צפייה בסרטונים מלמדת כי האזור היה חשוך ביותר ולא ניתן היה לזהות את המתפרעים ולא כל שכן שאחד מהם נפגע מכדור ירי. לכן אין לסמוך על הודעות השוטרים גם אם הם מאמינים באמת ובתמים שהם ראו את המתפרעים מן המקום המרוחק שבו הם בעת הירי. עוד טוען המשיב כי בסרטון שומעים שלוש יריות ולכן לא ניתן לשלול כי העורר נורה על ידי שוטר אחר והוא אינו קשור כלל לקבוצת המתפרעים שזוהתה לכאורה על ידי השוטרים. בנוסף טוען המשיב כי בסרטון מצלמת הגוף של שוטר נוסף ניתן לשמוע כי בעת הרדיפה אחרי המתפרעים השוטר אומר ליתר השוטרים שרודפים אחרי המתפרעים "זה לא הוא זה אחד אחר". השוטר כלל לא נחקר אודות אמירתו זו ובכך יש מחדל הפוגם בתשתית הראייתית.

7. עיינתי בחומר החקירה ואינני סבורה כי נפלה בהחלטתו של בית משפט קמא טעות ברורה המצדיקה את בירור הטענות בשלב ביניים וקודם להחלטה הסופית בבקשה למעצר עד תום ההליכים לאחר קבלת התסקיר. מחומר החקירה עולה כי קיים רצף בין זיהוי של נפגע מכדור ספוג בקרב המתפרעים על ידי השוטר אבו חמד ובין זיהוי המתפרעים שרצו לעבר הבית שבו נתפס המשיב על ידי השוטר זאודו. גם העובדה שהשוטר שירה איגף את המתפרעים מאחור והמשיב נפגע בגבו, עשויה לחזק את המסקנה שהמשיב נפגע מן הירי של השוטר אבו חמד וזה כאמור טוען שהוא זיהה את הפורעים וירה לעברם. אכן, מן הסרטונים שהוצגו קשה להתרשם האם ניתן היה לזהות את הפורעים מן המרחק שבו שהו השוטרים בשים לב לחשיכה ואולם את מהימנותם של השוטרים יש לבחון במסגרת התיק עיקרי. גם בטענה כי אחד השוטרים צעק "זה לא הוא" אין כדי לשנות מן המסקנה כי בשלב הזה לא ניתן לומר שנפלה טעות ברורה בהחלטתו של בית משפט קמא. בסופו של יום התשתית הלכאורית מבוססת כאמור על הודעתו של השוטר זאודו וזה ציין בהודעתו שכלל לא שמע את השוטר האחר אומר "זה לא הוא" (הודעת זאודו מיום 21.5.2021 שו' 36-37) כך שמבחינתו הוא המשיך לרדוף אחרי הפורעים, שאותם זיהה לטענתו מיד לאחר הירי עד לבית שבו נמצא המשיב תוך שהוא שומר על קשר עין (שם שו' 13).

נוכח כל האמור, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשפ"א, 07 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

